

Constantin Ghioancă

IUBIREA PROFUNDĂ
și alte eseuri despre
viața de familie

DE ACELAȘI AUTOR:

Predicarea creștină în perioada postmodernă, Editura Universitară, 2007

Bisericile emergente vestice din perspectivă baptistă românească, Risoprint, 2010

Retorică și Predicare: Interferențe și diferențe, Editura Universitară, 2013

Gânduri pastorale. Un dialog între generații, (coautor Ionel Mînzat), Risoprint, 2014

Familia sub asediu – o perspectivă biblică asupra familiei după voia lui Dumnezeu, Făclia, 2017

Literatura baptistă de limbă română din perioada 1895-1990, (coautor Vasile Bel), Risoprint, 2017

Predicarea expozitivă – mai mult decât o simplă metodă, Făclia, 2018

Comentarii biblice aplicative, vol. 1. Daniel, Risoprint, 2021

Comentarii biblice aplicative, vol. 2. Apocalipsa, Risoprint, 2021

Postomul: o critică a subiectivității postumane, Paideia, 2021

Vîitorul predicării: predicarea expozitivă în dialog cu Noua Omiletică, Risoprint, 2021

Comentarii biblice aplicative, vol. 3. Evrei, Risoprint, 2022

Constantin Ghioancă

IUBIREA PROFUNDĂ
și alte eseuri despre
viața de familie

Editura RISOPRINT
Cluj-Napoca • 2023

Toate drepturile rezervate autorului & Editurii Risoprint

*Editura **RISOPRINT** este recunoscută de **C.N.C.S.***

*(**Consiliul Național al Cercetării Științifice**)*

www.risoprint.ro

www.cncs-uefiscdi.ro

Opiniile exprimate în această carte aparțin autorului și nu reprezintă punctul de vedere al Editurii Risoprint. Autorul își asumă întreaga responsabilitate pentru forma și conținutul cărții și se obligă să respecte toate legile privind drepturile de autor.

Toate drepturile rezervate. Tipărit în România. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sub nicio formă, prin niciun mijloc mecanic sau electronic ori stocată într-o bază de date fără acordul prealabil, în scris, al autorului.

All rights reserved. Printed in Romania. No part of this publication may be reproduced or distributed in any form or by any means, or stored in a database or retrieval system, without the prior written permission of the author.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHIOANCĂ, CONSTANTIN

Iubirea profundă și alte eseuri despre viața de familie

/ Constantin Ghioancă. - Cluj-Napoca : Risoprint, 2023

Conține bibliografie

ISBN 978-973-53-3090-3

2

Director editură: GHEORGHE POP

Redactare și corectură: CRISTINA GHIOANCĂ

Tehnoredactare: ARTHUR WEBER

Design copertă: CONSTANTIN GHIOANCĂ

Citatele biblice sunt extrase din *Biblia sau Sfânta Scriptură*, traducerea Dumitru Cornilescu, ediția 1924, și reflectă ortografia actuală a limbii române.

Tiparul executat la:

ROPRINT®

400188 Cluj-Napoca • str. Cernavodă nr. 5-9

tel./fax: 0264 590 651 • roprint@roprint.ro

C u p r i n s

<i>Prefață</i>	7
1. <i>Iubirea profundă</i>	11
2. <i>Imaginea de sine</i>	23
3. <i>Așteptări de la viața de familie</i>	39
4. <i>Conflicte și reconciliere</i>	51
5. <i>Certurile cronice</i>	63
6. <i>Luarea deciziilor potrivite</i>	81
7. <i>Închinarea în familie</i>	91
8. <i>Imoralitatea și infidelitatea</i>	103
9. <i>Patima banilor</i>	113
10. <i>Ecranele</i>	125
11. <i>Lene, muncă, workaholism</i>	139
12. <i>Frică, anxietate și depresie</i>	151
<i>Bibliografie</i>	163

P r e f a ț ă

Pe măsură ce trec anii, sunt tot mai convins că viața de familie este o „meserie“ ce presupune calificarea la locul de muncă. Altfel spus, nu poți învăța suficient despre viața de familie din teorie, citind cărți sau discutând cu alții. Viața de familie se trăiește! Fiecare relație soț-soție sau părinți-copii are particularitățile ei, pe care nicio carte din lume nu le poate epuiza. Poate mai mult ca în alte domenii, în familie se vede cu ochiul liber că „viața bate filmul“. Sau putem spune că „viața bate cartea“?

După „eficienta“ reclamă de mai sus, poate vă întrebați de ce mai țineți în mână această carte? Ce rost are să o mai citiți, dacă viața de familie este așa de imprevizibilă și greu de măsurat? Ei bine, s-ar putea să ajute! Chiar dacă nu putem sistematiza totul, și nu vom face analize complete, incursiunile în lumea familiei ne vor ajuta, măcar în ce

privește cartografierea „terenului comun“, a experiențelor pe care le împărtășim cu toții, în calitate de familiști sau aspiranți la acest statut.

Așadar, aveți ocazia să citiți douăsprezece eseuri/studii despre viața de familie, care au la bază materiale prezentate în cadrul mai multor conferințe pe care le-am ținut în țară sau în străinătate. Unii spun că aceste prezentări le-au fost de folos. Dacă vă prind bine și vouă, nu pot decât să mă bucur și să-I mulțumesc Domnului pentru că m-a ajutat să le public.

Le mulțumesc tuturor celor implicați în realizarea acestei cărți; mai cu seamă îi sunt recunoscător soției mele, Cristina. Alături de ea și de copiii noștri am învățat unele „secrete“ ale meseriei de familist. Încă învăț!

Costel Ghioancă

1 Corinteni 13:1-13

Chiar dacă aș vorbi în limbi omenеști și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor. Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic. Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuiеște, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit. Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte, dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte“ se va sfârși. Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc. Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin. Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea, dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

1

I u b i r e a p r o f u n d ă

Se spune că este greu să rostești cuvintele „Te iubesc“. Așa o fi, mai ales în cazul bărbaților! Totuși, dificultatea nu este să rostești sau nu aceste cuvinte – emiterea câtorva sunete rezolvă facil această chestiune – mai degrabă, se pare că iubirea, dacă este reală și profundă, antrenează mai mult decât patru consoane și patru vocale (în limba română). Cuvintele „te iubesc“ ne pun în lumină pe noi înșine și interioritățile noastre, ceea ce nu e mereu tocmai ușor.

I.

Iubirile de tinichea. „Imnul iubirii“ (1 Corinteni capitolul 13), scris de apostolul Pavel corintenilor conflictuali, ne este de mare folos dacă vrem să pricepem ce este iubirea profundă, cum se manifestă ea și care sunt beneficiile ei.

Mai mult, textul amintit ne oferă și instrumentele necesare pentru o deconspirare a *pseudoiubirilor* sau, cum le mai putem numi, a „iubirilor de tinichea“. Acestea sunt iubiri zgomotoase, stridente, dar fără fond. Se poate să atragă privirile și să impresioneze pe moment, dar aceste iubiri nu au nimic în comun cu realitatea, cu profunzimea sentimentelor, cu angajamentele decisive, cu interioritățile umane despre care aminteam.

Stridența lor. Iubirile zgomotoase sunt descrise de apostolul Pavel chiar în primul verset din 1 Corinteni 13: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănit“. După cum remarcăm, aceste așa-zise „iubiri“ sunt stridente și captează interesul într-un mod ce distrage atenția de la adevăratele mize ale vieții. Zgomotul lor este într-o continuă căutare de public, de privitori dispuși să ia act de *performanțele* iubirii.

Sunt total inestetice și li se oferă spațiu de emisie doar în virtutea unei toleranțe conjuncturale. Cu fiecare manifestare zângănită a „iubirilor de tinichea“, destinatarul lor este supus unui supliciu emoțional-afectiv greu de cuantificat. Ar fi preferabilă absența iubirii de tinichea. Nu s-ar auzi muzică de Bach, dar măcar ar fi liniște. Și, în această liniște, am înțelege mai bine îndemnul ioanin: „Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul“ (1 Ioan 3:18).

Inutilitatea lor. „Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste,

nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic“ (1 Corinteni 13:2, 3). În lipsa adevăratei iubiri, zgomotul iubirilor false este inutil. Poate impresiona pe moment și chiar se poate face remarcat prin acțiuni extreme (sacrificiu suprem, generozitate ieșită din comun etc.), totuși, în zadar. De ce? Pentru că toate aceste acte caritabile provin din izvorul egoismului. Ele nu trec proba iubirii reale. Fac impresie „artistică“, semănând cu urmele de pe nisipul aflat pe malul mării, fără a trece însă examenul adevăratei iubiri pe care o vom analiza în rândurile de mai jos.

II.

Iubirea profundă este divină. Iubirea profundă este ceea ce Biblia numește, în grecește, *agápē*. Este un tip special de dragoste la care sunt chemați toți adevărații credincioși. Evident, locul acestei iubiri este în familie, ca de altfel în orice relație cu alte persoane.

Iubirea profundă este dragostea cu care iubește Dumnezeu, o dragoste divină: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. (Ioan 3:16); „Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați“ (1 Ioan 3:16); „Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El“ (1 Ioan 4:9).

Vasăzică, iubirea profundă, fiind din Dumnezeu, nu poate fi fabricată. Ea le este oferită de Dumnezeu, prin har, celor ce cred în El. Deși această iubire se manifestă pe